

[Thisted Knudsen.]

at det offentlige har mindre risiko. Det betyder for det andet, at der tilvejebringes en konkurrence i boligbyggeriet her i landet mellem det private på den ene side og det offentlige på den anden side. Gennemfører man ministerens forslag, som det her er fremsat, vil denne sunde konkurrence ikke mere være tilstede. For det tredje betyder det private boligbyggeri efter min opfattelse, at man hjælper de små håndværkere til noget arbejde, som de ellers ikke får. De små håndværkere er i øjeblikket ikke i stand til at deltage i konkurrencen om de store sociale byggeforetagender; de må holde sig tilbage.

Ud fra disse betragtninger vil jeg håbe, at man under den kommende udvalgsbehandling vil forstå den tanke, at når en langtidsordning gennemføres, må der også tilvejebringes en mere rimelig placering af det private boligbyggeri, end forslaget giver udtryk for. Når ministeren i sit forslag ned sætter statslånet fra 90 til 75 pct. af anskaffelsessummen, er det et meget voldsomt spring nedad, og når den højtærede minister begrundet dette med, at man med rimelighed kan forlange, at den private, der ikke underkaster sig det offentliges kontrol og andre foranstaltninger, skal møde med en antagelig egenkapital, nuvel, så kan dette måske være rigtigt; men der er ingen begrundelse for, at tilskuddet, det årlige tilskud til lejlighederne i det private boligbyggeri, skal være meget mindre — 14 kr. mod 18 kr. — end i det sociale boligbyggeri. Jeg skal derfor henstille til udvalget, at man tager dette problem meget alvorligt med ind i sine drøftelser, og jeg håber også, at den højtærede boligminister vil forstå, at med en langtidsordning for øje er det nødvendigt at placere det private boligbyggeri bedre, end lovforslaget her giver udtryk for.

Kristen Amby: Jeg skal ikke holde en lang tale; jeg kan i eet og alt henholde mig til de bemærkninger, både specielle bemærkninger og almindelige bemærkninger, som mit partis ordfører fremkom med i sin tale her i tinget. Men der er en bestemt ting, som jeg ville ønske at den højtærede indenrigs- og boligminister kunne svare mig på her. Det drejer sig om de problemer, der er behandlet i § 155, efter hvilket tilskuddet

til lejligheder bliver 18 kr. i socialt udlejningsbyggeri og 14 kr. i privat etagebyggeri og parcel- og rækkehusbyggeri. Men dette gælder, for så vidt lejligheden har en størrelse på mellem 60 og 85 m²; for lejligheder, hvis bruttoetageareal er mindre end 60 m², udgør driftstilskuddet pr. m² 60 pct. af de ovennævnte beløb. Jeg nævner bare her som et kuriosum, at i det samme boligkompleks bor der måske et ægtepar — nødtvunget, for der er ikke andet af flytte ind i — i en lejlighed på 45 m², og de kommer til at betale mere i leje end et ægtepar, hvis standard er fuldkommen ligesådan, men som har været så heldige at få lejligheden ved siden af, der er på 60 m² eller derover. Det er hurtigt at regne ud.

Ministeriet går ud fra, at m²-prisen, når rentestøtten falder væk, er omkring 38 kr., tilskuddet er på 18 kr., d. v. s., at lejligheder på 60 m² vil koste rundt 1 200 kr. Derimod, når lejligheden er på 45 m², er tilskuddet kun på godt 10 kr., og den familie, der får en lejlighed på 45 m², altså en mindre lejlighed, vil komme til at betale 1 260 kr. Jeg tror ikke, dette kan gå. Det vil umiddelbart ikke føles rimeligt af dem, der bor i en sådan lejlighed. Jeg er ganske enig med tendensen i forslaget, at det er den typiske familiebolig, altså også en familiebolig for den mindrebemidlede, man gerne vil hjælpe med tilskud. Men når det drejer sig om familier uden børn, er det jo et tilfælde, om den ene familie kommer til at bo i en lejlighed på 45 m² og den anden i en lejlighed på 60 m² eller derover.

Dernæst er jeg bange for, at dette forslag kan medføre en praksis, i hvert fald til at begynde med, som den, boligloven af 1938 — altså den egentlige grundlov, som det hele hviler på, for så vidt angår tilskud til børnerige, mindrebemidlede familier — dengang medførte, nemlig at en hel del byggeforetagender blev indrettet således, at ikke blot var alle lejlighederne bestemt for børnerige familier, d. v. s. dengang familier med 3 børn, og som følge deraf skulle lejlighederne have en vis minimumsstørrelse, men man puttede alle de børnerige familier ud i en samlet bebyggelse. Senere har vi heldigvis i praksis fulgt en anden linie. Når man projekterer et byggeforetagende, tilrettelægger man det nemlig nu således; hvis man da har et virkelig forsvarligt syn